

Nagy-Románia dicsőítése a Bihar Megyei Tanács pénzén - sajnos

2018. 9. 26.

Mint ahogyan arról a teljes Kárpát-medencei magyar sajtó beszámolt, az elmúlt héten botrányos kiállítás helyszínévé vált a nagyvárad Szent László tér. A kiállítás költségeit a magyar vezetésű, Pásztor Sándor elnökölte, Bihar Megyei Tanács állta. Tekintettel arra a még Bihar megyei viszonyok között is szokatlanul rágalmazó és becsületsértő közleményre, melyet a védhetetlen és magyarázhatatlan eset kapcsán a Bihar Megyei Tanács megemendzere, bizonyos Szabó József jegyez, az igazság védelmében a következő tényeket kívánjuk rögzíteni:

1. A szóban forgó kiállítás a magyar közösséget durván sértő és a történelmi hűségnek koránt sem megfelelő torz és történelemhamisító munka, melyben többek között nem kevesebbet közölnek a polgárokkal, minthogy román földnek tekinthető Debrecen, Szolnok, Szeged, Sárospatak de még a bulgáriai Várna és az ukrainai Odessza is;
1. A szóban forgó kiállítás anyagi támogatója a Pásztor Sándor vezette Bihar Megyei Tanács;
1. A kiállításra a támogatást Pásztor Sándor elnök, valamint - megemendzserként - Szabó József két civil szervezetnek, a „40 Apostol” Egyesületnek és a Nagy Egyesülés Örökösei Egyesületnek adta;
1. A kiállítást Emilian Pavel, a román szocialisták, tehát az RMDSZ megyei és országos szövetségese, a PSD Bihar megyei EP-képviselője mutatta be a város főterén;
1. A kiállítás főtéri szereplésén túl sokkal súlyosabb, hogy azt - az EP-képviselő elmondása szerint - annak hazug és feszültségkeltő tartalmával együtt a megye valamennyi iskolájába el kívánják vinni.

Arra való tekintettel továbbá, hogy megyemenedzseri minősége ellenére is, nevezett Szabó József, bizonyára komoly szövegértési nehézségei okán, téves információkat terjeszt a Nagyváradon a következő időszakban állítandó több román szoborral kapcsolatban, rögzíteni kívánjuk: a görögkatolikus és az ortodox egyházak nyomására két újabb szobor kerül majd a Szent László térre, az RMDSZ-támogatta román kormány Kulturális Minisztériumának kezdeményezésére és finanszírozásával pedig az az Emmanuel de Martonne is szobrot kap, aki Magyarország jelenlegi keleti határának kijelöléséért földrajztudósként felelt.

A fentiek tükrében a legkevesebbként elvárható, hogy a Bihar Megyei Tanács vezetői egyrészt ne pénzeljenek magyargyalázó kiállításokat, másrészt az eset kapcsán, a becsületsértés és rágalmozásözön helyett, kérjenek bocsánatot a történektért. Ugyanakkor bízunk abban, hogy a kiállítás legalább a magyar tannyelvű iskolákba nem fog eljutni.

Végezetül a megosztás és a gyűlöletkeltés emlegetése okán arra is választ várunk Pásztor Sándor és Szabó József részéről, hogy magyar emberként éreznek e legalább egy csipetnyi felelősséget a történektel kapcsolatban, illetve szerintük a hasonló történelemhamisító kiállítások hogyan szolgálják a nemzeti közösségek közötti megbékélés és párbeszéd ügyét?

A megye vezetése bizonyára jobban szolgálná közös bihari boldogulásunkat, ha a csak papíron készülő ipari parkok, uszodák, kerékpárutak és az autópálya égető gondjaival is foglalkozna. Továbbá mindenki javára válna, ha a megye menedzseri feladatainak ellátására Pásztor Sándor végre olyan személyt találna, akinek hozzá nem értését és a tényt, hogy a párt által biztosított állásokon kívül máshol életében nem dolgozott, nem írják felül párt- és rokoni kapcsolatait.